

Gücenmiş Özlemlerin Kirli Kandilidir Sevda

– S. Yetgin · 06 Eylül 2014

O dingin söz arasında bakışların, eksilen günü biçerdi hayat eksenimize, dışarıda yağmur serpintisi, havada ayaz.

Sırlar dökülürdü dudaklarından, satır arasındaki kelimeler bir martının çığlıklarına karışır, sözlere dönüşürdü haz.

Tadımlık mutlulukların yanık sularında bakışlarım resmini örselerdi, dudaklarımızdan dökülürdü harenmiş bir yaz.

Kısacık anların sevinç molalarıyla devrilirdik düşlerimizin gölgeliğine, avuç içlerimizde kanardı aşk denilen hicaz...

Dingin suları okşadıkça gecenin eli, kıyılır taşın yüreği. Yarayı sabır iyileştirir, sargıyı öper usulca yârin sesi. Devrilmiş günlerin kayıplarını biriktirir bir adam uzak kentlerde, düşürmez elinden kalemi. Sevda kırık bir saz gömleği, düşler tarlasında yeşeren aşk çiçeği. Dünlerin kalıplarını kırıp attım denizlere, mutluluk yosun gözlerinin yanık yolcu şerbeti.

Damıtılmış efkârların alanlarında sürüler güneş depoluyor üşümüş ruhlarına, kürsüde sevgisiz yalanlar. Hangi bozgun hayranlıktır, hangi yaşamın karşılığı yangındır, yanıtız bakışlarla tüketiyoruz yaşamları. Binlerce gözle korunuyor koltuklar, şakşakçılar istila etmiş makamları. Hangi yarınlara bu umarsız yolculuk, hangi fırtınaya direniştir mutluluk, yokluk sarmış bütün ocakları. Susuyor öfke, tükeniyor kum saati, avuçlarımızdaki çizgileri bile öğütüyor yalancı don dişotların doyumsuz değirmenleri.

Suyla öpüşen yanık bulutların yakasından dökülüyor kir, dışarıda gök gürültülü kıyamet. İnsanlar şimşek avında, en güzel anı yakalamak marifet. Dudaktan sağılıp hazla karışıyor aşk, yanık tarlalara özlemler akıyor bereket. Bir kadın kendi iltica sevilerini sorguluyor uzak kentlerde, ellerinin çizgilerinde sabırlı himmet. Küskün özlemler çığlık nadasında nicedir, duvardaki saatlerde aşkı hiddet. Ne zor marifetmiş beklemek ah, umutların soylu sandıklarında kendi ipini çekiyor sensizlik denilen asalet.

Akıp giden zamana direndikçe sen, yağmur öpsün kalıbını, yel sürtünsün tenine, şefkatli el gibi. Hangi aşlara katkı olur varlığın, hangi dumanı tütendir iki gözlü delikten süzülen yangın artığın. Unutuldu, bir köşede bırakıldın nicedir, her şeyimiz ihtişam, her yenilik aslında bizi sona ışınlayan. Dünler asaletimiz dostlar, yangınlar artçı bir dalgaca bizim erdem külümüzü kendimizden uzaklara savuran.

Yarına asılan umutların haz ipinde coşkulu anlara saf tutmuş hayat, güneşi koynunda saklayarak. Durmaksızın dönen bu ömür ruletini bilmez kimileri, tanımaz baktığı halde anlamını tanımlayamadığı güzellikleri. Suskular eker bir adam sessiz karelere, umutlar serper insanın harman olduğu köylerde ve hasatlarla var eder yürek ambarını aşkın ve sevginin muhteşem olduğu saklı cennetlerde.

Değişimlerle yıkadığımız yüzümüzün mor dağlarından düze iner güneş, değer yüreğimize ansızın aşk. Kuşlar konsun isteriz yorgun omzumuzu, yeşil gölgeler sarar gövdemizi, sanki bir sırdaş. Çağlar geçse tutku azalmaz, gövdemizin kundak yangınları ne yapsak sönmez. Devriliriz terli yataklara yine de aşkla, gücümüzün özlemlerin kirli kandilidir sevda, yoksul sözler ruhumuzu okşamadan özümüz doymaz.

Turunu tamamlayarak kabına dönen o alev topunun ışıltısını sarıyor akşam, dağ olmuş yalnızlık buralarda. Kavruk toprakların gövdesinde karınca orduları, kuşlar çığlık emziriyor durmadan ağaçlarda. Islak dudaklarında haz var aşkın, özlem umarsız bir devriâlem dağınık yataklarda. Avuç içimde karıncalar üşüyor yokluğunda nicedir, ağustos eylüle kur yapıyor mor bakışlı dağlarda.

Taşkınla derinleşen gönüllerin kavuşma vakitleridir mevsim döngüleri. Kabuktan ayrılmadan acı yarayı öpmez sancı. Düşü üşüten düşünüşlerin kıyam saatlerinden gölgeler biçer günler, karanlık çökmeden uyur yorgun bedenler. Bir lale hıçkırığına sarılır aşk, dudakta ise eşlik eder yangın ve yatalak özlemleri göğsünde saklar uzakta bir kadın. Ruhum fırtına biçer seni özledikçe, mağrur bekleyişlerin kapılarında gülümser sevda çentikli adın.

Nar suyla sevişip sarılmış karaduta, dilde ahir temas, ruhta coşku. Kaydırak sevinçlerin huzurlu rapsodisinde bir kadın bakışı var ruhumun kalipsosunda, özlem biçmiş sabırla ruhuma. Ağrılı günler devşiriyor hayat insanlara, güneş öfkenin kazanını karıştırıyor hışımla. Dilimde lokma, ruhumda sofasin yar, gel otur aşkın saraylarında. Çevir nehirlerini ülkeme suların kurumadan, ver ellerini kemendime dizlerimin bağı çözülmeden ve sokul coşkularımın bağına yar, sevda meyimin sırları çözülmeden.

Selahattin YETGİN